

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 413

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 mai 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
112. — Lege pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996.....	1-7	alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....
612. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996.....	7	10-12
★		
114. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2005 privind managementul instituțiilor publice de cultură.....	7-9	Decizia nr. 329 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1 și art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....
614. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2005 privind managementul instituțiilor publice de cultură.....	10	12-14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 326 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91		Decizia nr. 330 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385 ¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală.....
		15-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2⁸ va avea următorul cuprins:

„Art. 2⁸. — (1) În vederea protecției și conservării resurselor de apă de suprafață, evacuările în aceste ape

sunt reglementate prin utilizarea unei abordări combinate prin stabilirea și implementarea controlului emisiilor, bazat pe cele mai bune tehnici disponibile, sau a valorilor limită importante ale emisiilor ori, în cazul impactului difuz, a controlului și a celor mai bune practici din punct de vedere al mediului, stabilite în reglementările specifice privind prevenirea și controlul integrat al poluării, epurarea apelor

uzate urbane, protecția apelor împotriva poluării cauzate de nitrați din surse agricole, evaluarea riscului și descărcarea de substanțe periculoase în apă, până la data de 22 decembrie 2012.

(2) În cazul în care un obiectiv de calitate sau un standard de calitate, stabilit în conformitate cu prevederile legale în vigoare, necesită condiții mai stricte decât cele rezultate ca urmare a aplicării prevederilor alin. (1), se reglementează controale mai stricte ale emisiilor.”

2. După articolul 2⁸ se introduce un nou articol, articolul 2⁹, cu următorul cuprins:

„Art. 2⁹. — (1) În cazul aplicării prevederilor art. 2²—2⁵ și ale art. 2⁷, trebuie să se asigure că aplicarea acestora nu va exclude sau nu va compromite permanent atingerea obiectivelor prevăzute la art. 2¹ în alte corpuri de apă din cadrul aceluiași district al bazinului hidrografic și că acest lucru este în conformitate cu alte reglementări în vigoare.

(2) Etapele pentru asigurarea aplicării noilor prevederi, inclusiv aplicarea prevederilor art. 2²—2⁵ și ale art. 2⁷, garantează cel puțin același nivel de protecție cu cel existent în legislația în vigoare.”

3. La articolul 16 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) deschiderea și exploatarea în zonele de terasă a punctelor de extracție a nisipurilor și pietrișurilor fără aviz de gospodărire a apelor, respectiv fără autorizație de gospodărire a apelor.”

4. La articolul 28 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) transportul și depozitarea temporară de materiale, utilaje, precum și circulația acestora și a personalului, în cazul executării de lucrări de întreținere, reparații, precum și pompări experimentale în cazul forajelor hidrogeologice care fac parte din rețeaua națională de observații și măsurători.”

5. La articolul 33, alineatele (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Dreptul de exploatare a agregatelor minerale din albiile sau malurile cursurilor de apă, cuvețele lacurilor, bălților, prin exploatare organizate, se acordă de autoritatea de gospodărire a apelor numai în zone care necesită decolmatare, reprofilarea albiei și regularizarea scurgerii, pe baza unui studiu tehnic zonal privind influența exploatareii asupra cursului de apă și pe baza avizului și autorizației de gospodărire a apelor, cu avizul deținătorilor de lucrări hidrotehnice în albie din zonă. Pentru autorizarea acestor activități, pe apele naționale navigabile, precum și pe celelalte cursuri de apă în amonte cu 1 km și în aval cu 2 km față de lucrările de artă sau dacă au în lungul lor infrastructura aflată în administrarea instituțiilor publice/societăților naționale/companiilor naționale/societăților comerciale/regiilor autonome din domeniul transporturilor, construcțiilor și turismului, la o distanță mai mică decât cea prevăzută în actele normative în vigoare, față de zona de protecție, este obligatorie și obținerea avizului acestora.

(4) Dreptul de exploatare a agregatelor minerale necesare interesului public local, în limita cantității maxime de 5.000 m³ pe an, se acordă autorității administrației publice locale prin autorizația de gospodărire a apelor. Această autorizație se eliberează anual, la cererea consiliilor locale. Pentru exploatarea pe cursurile de apă care sunt traversate sau au în lungul lor infrastructura aflată în administrarea instituțiilor publice/societăților naționale/companiilor naționale/societăților comerciale/regiilor autonome din domeniul transporturilor, construcțiilor și turismului, la o distanță mai mică decât cea prevăzută în actele normative în vigoare, față de zona de protecție, este necesar avizul acestora.”

6. La articolul 33, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Dreptul de exploatare a agregatelor minerale, în cazuri de urgență ca: viituri, precipitații care au avariat sau au distrus poduri, drumuri, obiective economice, gospodării individuale, în scopul refacerii acestora, în limita cantității maxime a 2.000 m³/an, se acordă pe baza notificării de începere a execuției, emisă de direcțiile de ape. Pentru exploatarea pe cursurile de apă care sunt traversate sau au în lungul lor infrastructura aflată în administrarea instituțiilor publice/societăților naționale/companiilor naționale/societăților comerciale/regiilor autonome din domeniul transporturilor, construcțiilor și turismului, la o distanță mai mică decât cea prevăzută în actele normative în vigoare, față de zona de protecție, este necesar avizul acestora.”

7. La articolul 33, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Lucrările de dragare efectuate pe căile navigabile pentru menținerea adâncimii de navigație se execută fără aviz de gospodărire a apelor. Locurile de depozitare a materialului rezultat din lucrările de dragare și condițiile care trebuie îndeplinite se stabilesc anual de către Administrația Națională «Apele Române», Administrația Fluvială a Dunării de Jos — R.A. și Compania Națională «Administrația Canalelor Navigabile» — S.A. — Constanța.”

8. La articolul 33, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Proprietarii/administratorii lucrărilor ingineresti de artă (poduri) sunt obligați să asigure secțiunea optimă de scurgere a apelor, pe cheltuielă proprie, în limita a două lungimi ale lucrării de artă (poduri) în albia majoră în amonte și în limita unei lungimi a lucrării de artă (poduri) în albia minoră aval, pentru a respecta parametrii avizați.”

9. La articolul 43 alineatul (1¹), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) protecția și apărarea împotriva acțiunii distructive a apelor.”

10. La articolul 43, după alineatul (1⁹) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹⁰), cu următorul cuprins:

„(1¹⁰) Strategia națională de management al riscului la inundații, precum și programele de măsuri ce decurg din acestea se stabilesc în termen de 90 de zile de la data

publicării prezentei legi, în corelare cu prevederile schemelor-cadru de gospodărire a apelor existente la data publicării prezentei legi, care își păstrează valabilitatea până la data de 22 decembrie 2009, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.“

11. La articolul 43, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)–(6), cu următorul cuprins:

„(4) În vederea implementării măsurilor de bază prevăzute în anexa nr. 3, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a nu conduce la creșterea poluării apelor marine. Aplicarea măsurilor de bază prevăzute în anexa nr. 3 nu poate duce, în mod direct sau indirect, la creșterea poluării apelor de suprafață. Această cerință nu se aplică în cazul în care ar conduce la creșterea poluării mediului în ansamblu.

(5) În situația în care datele de monitoring sau alte date arată că obiectivele de protecție a apelor și mediului acvatic, prevăzute la art. 2¹ pentru corpurile de apă, nu pot fi atinse, autoritatea publică centrală din domeniul apelor trebuie să se asigure că:

a) sunt investigate cauzele neîndeplinirii obiectivelor prevăzute;

b) avizele și autorizațiile de gospodărire a apelor sunt examinate și, dacă este necesar, revizuite;

c) programele de monitoring sunt revizuite și modificate, după caz;

d) sunt stabilite măsurile suplimentare care pot fi necesare pentru atingerea obiectivelor de protecție a apelor și a ecosistemelor acvatice, precum și limite mai stricte, dacă este cazul, urmând procedurile cuprinse în anexa nr. 1¹.

(6) În situația în care obiectivele de protecție a apelor și a ecosistemelor acvatice prevăzute la art. 2¹ nu pot fi îndeplinite ca urmare a unor circumstanțe cu cauze naturale de forță majoră, care apar în mod excepțional sau care nu pot fi prevăzute, cum ar fi inundațiile extreme sau seceta prelungită, nu este necesară luarea de măsuri suplimentare, aplicându-se prevederile art. 2⁵.“

12. La articolul 49, alineatele (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1), pentru zona inundabilă a albiei majore, cazurile în care sunt prevăzute lucrări de apărare împotriva inundațiilor, dimensionate corespunzător clasei de importanță. Lucrările executate în zona inundabilă se execută numai pe baza avizului de amplasament, emis conform legii.

.....

(4) Construcțiile și obiectivele existente, amplasate în zona inundabilă a albiei majore sau în zonele de protecție, vor fi identificate de direcțiile de ape, solicitându-se prin autoritățile administrației publice locale sau județene emitente a autorizației de construcție demolarea acestora. În situația în care demolarea nu este posibilă, beneficiarii vor fi obligați să declare pe propria răspundere că își asumă riscurile în caz de inundații.“

13. La articolul 50, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care lucrările se efectuează în zona apelor naționale navigabile sau în zona cursurilor de apă care sunt traversate ori au în lungul lor infrastructura aflată în administrarea instituțiilor publice/societăților naționale/companiilor naționale/societăților comerciale/regiilor autonome din domeniul transporturilor, construcțiilor și turismului, este necesar și acordul autorității publice centrale din domeniul transporturilor, construcțiilor și turismului.“

14. La articolul 54, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazuri de urgență ca: viituri, precipitații care au avariat sau distrus infrastructura de transport, obiective economice, în scopul refacerii acestora, pentru începerea execuției lucrărilor de exploatare a agregatelor minerale care se realizează în limita cantității maxime de 2.000 m³, notificarea se va face cu cel puțin 3 zile înainte de începerea execuției.“

15. La articolul 54, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru lucrările prevăzute la alin. (1) și (1¹), începerea execuției se face pe baza notificării, fără a fi necesar avizul de gospodărire a apelor.“

16. La articolul 62, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Barajele mici de interes local pot fi executate și de unități abilitate de autoritatea publică centrală din domeniul apelor.“

17. Articolul 69 va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — Coordonarea tehnică la nivel național a acțiunilor de prevenire și apărare împotriva inundațiilor, a fenomenelor meteorologice periculoase sau a accidentelor la construcțiile hidrotehnice sau intervenții la poluări accidentale se realizează de Comitetul ministerial pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, denumit în continuare *Comitet ministerial*, constituit din conducerea ministerului, experți și specialiști din aparatul propriu al ministerului, Administrației Naționale «Apele Române», Administrației Naționale de Meteorologie, precum și din principalele unități deținătoare de construcții hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor.“

18. Articolul 70 va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — Structura, atribuțiile specifice și competențele Comitetului ministerial se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale din domeniul apelor.“

19. Articolul 71 va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Acțiunile operative de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcții hidrotehnice și intervențiile la poluările accidentale se organizează de comitetele județene pentru situații de urgență, respectiv de Comitetul pentru

Situații de Urgență al Municipiului București, precum și de comitetele locale pentru situații de urgență.

(2) Toți agenții economici, persoane fizice și juridice, au obligația să participe la acțiunile operative de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcțiile hidrotehnice organizate de comitetele județene pentru situații de urgență, în conformitate cu planurile de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluărilor accidentale, aprobate conform legii.

(3) Grupul de suport tehnic pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale din cadrul comitetului județean pentru situații de urgență este condus de directorul Sistemului de Gospodărire a Apelor.

(4) Comitetele locale pentru situații de urgență au în componență, în mod obligatoriu, și un reprezentant al Administrației Naționale «Apele Române».

20. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) În cazul distrugerii sau deteriorării lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor ori a unor construcții hidrotehnice datorită viiturilor, deținătorii cu orice titlu ai unor astfel de lucrări au obligația să refacă sau să repare aceste lucrări în cel mai scurt timp posibil.

(2) Autoritățile publice centrale în domeniul silviculturii și îmbunătățirilor funciare au obligația promovării și realizării lucrărilor de combatere a eroziunii solului, regularizării scurgerii pe versanți, corectării torenților, în conformitate cu strategia națională de management al riscului la inundații, aprobată prin hotărâre a Guvernului, în scopul protejării în aval a cursurilor de apă, a lucrărilor ingineresti de artă, a construcțiilor hidrotehnice și a obiectivelor sociale și economice.

(3) Deținătorii de terenuri, indiferent de forma de proprietate, au obligația de a facilita realizarea și/sau întreținerea și/sau repararea lucrărilor menționate la alin. (2).“

21. La articolul 74, alineatele (1), (3), (4) și (5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) Regulamentul privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale și Normativul-cadru de dotare cu materiale și mijloace de intervenție operativă se elaborează de către autoritatea publică centrală din domeniul apelor, cu avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, și se aprobă prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale din domeniul administrației și internelor, apelor, transporturilor, construcțiilor și turismului.

(3) Elaborarea planurilor de apărare prevăzute la alin. (2) se va face cu luarea în considerare a planurilor de amenajare a teritoriului și a restricționării regimului de

construcții, precum și cu consultarea persoanelor fizice și a persoanelor juridice interesate, pe baza strategiei naționale de management al riscului la inundații.

(4) Coordonarea tehnică de specialitate a activității de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcții hidrotehnice și combaterea poluărilor accidentale la nivelul bazinelor hidrografice și al județelor revine Administrației Naționale «Apele Române».

(5) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și operatorii economici au obligația să-și asigure stocul de materiale de intervenție, mijloacele mecanice și de transport pentru apărarea împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcțiile hidrotehnice și poluărilor accidentale.“

22. La articolul 75, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) Pentru a evita producerea unor dezastre în perioadele de ape mari sau de accidente la baraje, funcționarea acumulărilor nepermanente la parametri pentru care au fost construite este obligatorie, iar Comitetul ministerial poate aproba inundarea dirijată a unor terenuri în prealabil stabilite prin planurile de apărare, precum și a incintelor îndiguite, realizate lateral unui curs de apă.

(3) Pentru prejudiciile suferite prin inundarea temporară a terenurilor, proprietarii acestora vor fi despăgubiți din fondul de asigurare, în condițiile legii. Valorile despăgubirilor se propun de către prefecți și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.“

23. La articolul 76 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) realizarea de balastiere sau lucrări de excavare în albie în zona podurilor, la minimum 1 km în amonte și la minimum 2 km în aval de pod ori în zona cursurilor de apă care au în lungul lor infrastructura aflată în administrarea instituțiilor publice/societăților naționale/companiilor naționale/societăților comerciale/regiilor autonome din domeniul transporturilor, construcțiilor și turismului la o distanță mai mică decât cea prevăzută în actele normative în vigoare, față de zona de protecție, în zona captărilor de apă din râu, a captărilor cu infiltrare prin mal, a subtraversărilor de conducte sau alte lucrări de artă.“

24. La articolul 76 alineatul (1), după litera d) se introduc trei noi litere, literele e), f) și g), cu următorul cuprins:

„e) circulația vehiculelor pe coronamentul digurilor și al barajelor neamenajate în acest scop;

f) tăierea *la ras* a perdelelor forestiere de protecție a digurilor și lacurilor de acumulare;

g) blocarea golirilor de fund ale barajelor.“

25. La articolul 78, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cadrul autorității publice centrale din domeniul apelor funcționează Inspekția de stat a apelor, cu atribuții de inspecție și control al aplicării prevederilor prezentei

legi. Inspecția de stat a apelor coordonează și răspunde de activitatea de inspecție și control în domeniul gospodăririi apelor la nivel național. Reglementarea activității de inspecție din domeniul gospodăririi apelor se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale din domeniul apelor, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.“

26. La articolul 85², litera a) va avea următorul cuprins:

„a) conservarea ecosistemelor acvatice și delimitarea albiilor minore ale cursurilor de apă din domeniul public al statului;“.

27. La articolul 87, punctele 5), 29) și 51) vor avea următorul cuprins:

„5) extragerea agregatelor minerale din albiile, malurile, luncile și terasele cursurilor de apă, canalelor, lacurilor, de pe plajă sau de pe faleza mării, fără respectarea prevederilor avizului sau autorizației de gospodărire a apelor;

29) inexistența planurilor de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcții hidrotehnice și a planurilor de prevenire și combatere a poluărilor accidentale la nivel de comună, oraș, municipiu, județ, sistem hidrotehnic și bazin hidrografic, precum și nerespectarea prevederilor acestora;

51) neparticiparea la acțiunile pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale pe cursurile de apă;“.

28. La articolul 87, după punctul 53) se introduc opt noi puncte, punctele 54)–61), cu următorul cuprins:

„54) nerespectarea de către proprietarii/administratorii lucrărilor ingineresti de artă (poduri) a obligației de a asigura secțiunea optimă de scurgere a apelor, în limita a două lungimi ale lucrării de artă (poduri) în albia majoră în amonte și în limita unei lungimi a lucrării de artă (poduri) în albia minoră în aval, pentru a respecta parametrii avizați;

55) nerespectarea prevederilor art. 33 alin. (2) privind acordarea dreptului de exploatare a agregatelor minerale din albiile sau malurile cursurilor de apă, lacurilor, bălților și din terasă, prin exploatare organizate de autoritatea de gospodărire a apelor numai în zone care necesită decolmatare, reprofilarea albiei și regularizarea scurgerii, pe baza avizului și a autorizației de gospodărire a apelor;

56) nealocarea de către autoritățile centrale și locale în prevederile bugetare a sumelor necesare asigurării stocului, precum și neasigurarea stocului de materiale de intervenție, mijloacelor mecanice și de transport pentru apărarea împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcțiile hidrotehnice și intervenții în cazul poluărilor accidentale;

57) neparticiparea operatorilor economici la acțiunile operative de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcțiile

hidrotehnice și de combatere a poluărilor accidentale, organizate de comitetele județene pentru situații de urgență;

58) nerespectarea termenelor de punere în funcțiune a lucrărilor precizate în programele de etapizare aprobate;

59) neluarea de către autoritățile administrației publice locale de măsuri operative privind amenajarea locurilor speciale pentru depozitarea deșeurilor de orice fel;

60) neasigurarea de către autoritățile administrației publice locale a curățării cursurilor de apă, a bălților și a malurilor acestora de pe raza localităților, precum și neluarea măsurilor operative privind verificarea stării de salubritate a cursurilor de apă;

61) realizarea de balastiere sau lucrări de excavare în albie în zona podurilor, în zona captărilor de apă din râu, a captărilor cu infiltrare prin mal, a subtraversărilor de conducte sau alte lucrări ingineresti de artă.“

29. Articolul 88 va avea următorul cuprins:

„Art. 88. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 87, săvârșite de persoanele fizice și juridice, se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 75.000 lei (RON) la 80.000 lei (RON), pentru persoane juridice, și cu amendă de la 25.000 lei (RON) la 30.000 lei (RON), pentru persoane fizice, faptele prevăzute la art. 87 pct. 5), 6), 9), 11)—18), 21)—23), 28), 30), 34), 35), 52) și 54)—61);

b) cu amendă de la 35.000 lei (RON) la 40.000 lei (RON), pentru persoane juridice, și cu amendă de la 10.000 lei (RON) la 15.000 lei (RON), pentru persoane fizice, faptele prevăzute la art. 87 pct. 1)—4), 7), 10), 24)—27), 29), 31), 32), 39)—41) și 43)—51);

c) cu amendă de la 25.000 lei (RON) la 30.000 lei (RON), pentru persoane juridice, și cu amendă de la 6.500 lei (RON) la 7.000 lei (RON), pentru persoane fizice, faptele prevăzute la art. 87 pct. 8), 19), 20), 33), 36)—38), 42) și 53).

(2) Quantumul amenzilor se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(3) O cotă de 25% din quantumul amenzilor contravenționale aplicate și încasate în temeiul prezentei legi rămâne la dispoziția instituției din care face parte agentul constator, în scopul creării unui fond de stimulare a personalului.

(4) Totalul fondului de stimulente constituit la nivelul Administrației Naționale «Apele Române», conform alin. (3), se repartizează astfel:

a) o cotă de 85% pentru Administrația Națională «Apele Române»;

b) o cotă de 15% pentru Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor.

(5) Metodologia de acordare a stimulentelelor pentru personalul propriu se aprobă prin hotărâre a Guvernului.“

30. Articolul 89 se abrogă.

31. La articolul 91 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor ori de la data comunicării acestuia, după caz, jumătate din minimul amenzii, agentul constatat fiind făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.“

32. La articolul 92, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) Depozitarea sau folosirea de îngrășăminte chimice, pesticide ori alte substanțe toxice periculoase, în zonele de protecție a apelor, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă de la 40.000 lei (RON) la 70.000 lei (RON).

(4) Săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă de la 40.000 lei (RON) la 70.000 lei (RON), iar a faptelor prevăzute la alin. (3), cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă de la 20.000 lei (RON) la 35.000 lei (RON).“

33. La articolul 93, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 93. — (1) Executarea, modificarea sau extinderea de lucrări, construcții ori instalații pe ape sau care au legătură cu apele, fără avizul legal sau fără notificarea unei astfel de lucrări, precum și darea în exploatare de unități fără punerea concomitentă în funcțiune a rețelelor de canalizare, a stațiilor și instalațiilor de epurare a apelor uzate, potrivit autorizației de gospodărire a apelor, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă de la 40.000 lei (RON) la 70.000 lei (RON).

.....
 (3) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2), săvârșite din culpă, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă de la 25.000 lei (RON) la 45.000 lei (RON).“

34. Articolul 94 va avea următorul cuprins:

„Art. 94. — Restrângerea utilizării apei potabile pentru populație în folosul altor activități sau depășirea cantității de apă alocate, dacă are un caracter sistematic ori a produs o perturbare în activitatea unei unități de ocrotire socială sau a cauzat neajunsuri în alimentarea cu apă a populației, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani ori cu amendă de la 35.000 lei (RON) la 60.000 lei (RON).“

35. La articolul 95, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 95. — (1) Distrugerea, deteriorarea ori manevrarea de către persoanele neautorizate a stăvilarelor, grătarelor, vanelor, barierelor sau a altor construcții ori instalații hidrotehnice, circulația vehiculelor pe coronamentul digurilor și barajelor neamenajate în acest scop, tăierea *la ras* a perdelelor forestiere de protecție a digurilor și lacurilor de acumulare, blocarea golirilor de fund ale barajelor se

pedepsesc cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă de la 35.000 lei (RON) la 60.000 lei (RON).

.....
 (3) Săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă de la 15.000 lei (RON) la 25.000 lei (RON).“

36. La articolul 107, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Programele etapizate prevăzute la alin. (2) și (3) se întocmesc de către utilizatorii de apă și se aprobă de Administrația Națională «Apele Române».“

37. La anexa nr. 1, după punctul 19 se introduce un nou punct, punctul 19¹, cu următorul cuprins:

„19¹. *concentrația medie letală* — CL₅₀ — este concentrația substanței din apă, care omoară 50% din organismele test într-o perioadă scurtă de expunere continuă.“

38. La anexa nr. 1, punctul 42 va avea următorul cuprins:

„42. *obiective de protecție a apelor și a ecosistemelor acvatice* sunt obiectivele stabilite în art. 2¹.“

39. La anexa nr. 1¹ punctul 1.2.6, titlul și alineatul 1 vor avea următorul cuprins:

„1.2.6. *Procedura de stabilire a standardelor de calitate pentru substanțele chimice*

Pentru determinarea standardelor de calitate pentru poluanții prevăzuți în anexele nr. 5 și 6, pentru protecția biota, trebuie să se acționeze în conformitate cu prevederile de mai jos. Valorile standard pot fi stabilite pentru apă, sediment sau biota.“

40. La anexa nr. 2, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) lățimea zonei de protecție (m) la forajele hidrogeologice din rețeaua națională de observații și măsurători — 1,5 m în jurul acestora.“

41. La anexa nr. 3 litera A, după punctul 7.11 se introduc două noi puncte, punctele 7.12 și 7.13, cu următorul cuprins:

„7.12. o identificare, pe bazine hidrografice, a riscului, în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (1¹⁰), pentru a putea identifica riscul la inundații;

7.13. detalii asupra măsurilor pentru evitarea situațiilor de risc.“

42. La anexa nr. 3 litera C, după litera l) a alineatului 3 se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) măsuri ce decurg din strategia națională de management al riscului la inundații.“

43. În cuprinsul Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, sintagma *obiective de protecție a apelor și a mediului acvatic* se înlocuiește cu sintagma *obiective de protecție a apelor și a ecosistemelor acvatice*, iar sintagmele *Comisia centrală de apărare împotriva inundațiilor*, *fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcțiile hidrotehnice* și *Comisia centrală* se înlocuiesc cu sintagma *Comitetul ministerial pentru situații de urgență*.

Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 mai 2006.
Nr. 112.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii apelor nr. 107/1996**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 mai 2006.
Nr. 612.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E
**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2005 privind managementul
instituțiilor publice de cultură**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 26 din 14 iulie 2005 privind managementul instituțiilor publice de cultură, adoptată în temeiul art. 1 pct. VII.2 din Legea nr. 209/2005 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 19 iulie 2005, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, alineatele (1), (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) În vederea asigurării eficienței activității instituțiilor publice de cultură și a continuității actului

managerial, angajarea directorilor generali sau a directorilor, după caz, denumiți în continuare *conducătorii instituțiilor publice de cultură*, din cadrul instituțiilor publice de cultură, se face prin contract de management, pe baza unui concurs de proiecte de management.

(2) Contractul de management prevăzut la alin. (1) este asimilat contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată și se încheie cu ordonatorul principal de credite al autorității publice în subordinea sau sub autoritatea căreia funcționează instituția publică de cultură.

.....

(4) Salarizarea conducătorilor instituțiilor publice de cultură se face la nivelul limitei maxime prevăzute pentru funcțiile publice de execuție, corespunzătoare fiecărei instituții publice de cultură, majorată cu 55% pentru directorul general sau, după caz, pentru director.“

2. La articolul 2, alineatele (1)–(4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Procedurile de organizare a concursului prevăzut la art. 1 alin. (1), în vederea angajării conducătorilor instituțiilor publice de cultură, se declanșează de ordonatorii principali de credite în subordinea cărora funcționează instituțiile publice de cultură, în termen de 10 zile calendaristice de la vacantarea postului de conducere.

(2) Organizarea concursului prevăzut la art. 1 alin. (1) se aduce la cunoștință publică prin grija ordonatorului principal de credite, prin publicare în mijloacele de informare în masă și prin afișare la sediul ori pe pagina de Internet a instituției organizatoare.

(3) Concursul prevăzut la art. 1 alin. (1) se desfășoară în termen de minimum 30 de zile și de maximum 60 de zile de la vacantarea postului de conducere pentru care se organizează concursul.

(4) La concursul prevăzut la art. 1 alin. (1) pot participa și cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene.“

3. La articolul 3 alineatul (2), literele a), b) și d) vor avea următorul cuprins:

„a) modalitățile de asigurare a cunoașterii și de satisfacere a nevoilor culturale ale comunităților în care își desfășoară activitatea instituția publică de cultură;

b) modalitățile de diversificare a ofertei culturale a instituției publice de cultură;

d) promovarea excelenței, a experimentului și a inovației;“.

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Evaluarea candidaților și a proiectelor de management prezentate de aceștia se face de comisii organizate la nivelul autorităților publice în subordinea sau, după caz, în coordonarea cărora funcționează instituțiile publice de cultură.

(2) Cel puțin două treimi din numărul membrilor comisiilor prevăzute la alin. (1) trebuie să fie specialiști sau personalități culturale de prestigiu în domeniile în care își desfășoară activitatea instituțiile publice de cultură pentru care se organizează concursul.

(3) Membrii comisiilor nu trebuie să se afle în raporturi contractuale sau de serviciu cu ordonatorul principal de credite ori cu instituția publică pentru care se organizează concursul.“

5. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În vederea participării la concurs candidații vor depune un dosar cuprinzând, pe lângă documentele și înscrisurile prevăzute de lege, și proiectul de management prevăzut la art. 3.

(2) Dosarele se depun cel mai târziu cu 7 zile lucrătoare înainte de data stabilită pentru desfășurarea concursului.

(3) Rezultatul concursului se aduce la cunoștința publică în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data desfășurării acestuia.

(4) Contestațiile se depun în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștința publică a rezultatului concursului și se soluționează de către ordonatorul principal de credite în termen de maximum două zile de la data înregistrării contestațiilor.

(5) Decizia de soluționare a contestațiilor prevăzute la alin. (4) poate fi atacată în instanță în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

(6) După rămânerea definitivă a rezultatului concursului, numele câștigătorului este făcut public, de îndată, prin grija ordonatorului principal de credite.

(7) Câștigătorul concursului este anunțat în scris de către ordonatorul principal de credite, în termen de 5 zile de la data rămânerii definitive a rezultatului concursului.

(8) În termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a rezultatului concursului, câștigătorul concursului este obligat să se prezinte la ordonatorul principal de credite pentru încheierea contractului de management.

(9) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (8) atrage anularea rezultatului concursului și, implicit, organizarea unui nou concurs în condițiile prezentei ordonanțe.“

6. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Evaluarea performanțelor manageriale ale conducătorilor instituțiilor publice de cultură, precum și a modului de îndeplinire a prevederilor contractului de management se face de către comisii special constituite la nivelul autorității publice în subordinea sau, după caz, în coordonarea căreia funcționează instituțiile publice de cultură, astfel:

a) după 90 de zile calendaristice, considerate perioadă de probă, de la data încheierii contractului de management;

b) după un an calendaristic de la data încheierii contractului de management;

c) după 2 ani și, respectiv, 3 și 4 ani calendaristici de la data încheierii contractului de management;

d) cu 60 de zile calendaristice înainte de expirarea perioadei contractuale.

(2) În cazul în care rezultatele evaluărilor prevăzute la alin. (1) sunt negative, contractul de management încetează de drept, iar conducătorul instituției publice de cultură asigură conducerea interimară până la ocuparea prin concurs a acestei funcții, păstrându-și drepturile salariale prevăzute de prezenta ordonanță numai în condițiile asigurării îndeplinirii tuturor procedurilor de predare-preluare a activității instituției.

(3) În toate situațiile este interzisă asigurarea conducerii interimare a instituției publice de cultură pentru o perioadă mai mare de 60 de zile lucrătoare.

(4) Pe durata interimatului, directorul general sau, după caz, directorul are dreptul să efectueze doar cheltuielile necesare achitării drepturilor salariale ale angajaților instituției publice de cultură, precum și actele de gestiune curentă, fără a putea angaja noi cheltuieli.

(5) Angajarea de noi cheltuieli, altele decât cele prevăzute la alin. (4), se poate face numai cu aprobarea expresă a ordonatorului principal de credite.

(6) Persoana al cărei contract de management a încetat în urma unui rezultat negativ al evaluării nu mai are dreptul să se prezinte la un alt concurs pentru ocuparea unei funcții de conducere la aceeași instituție publică de cultură în următorii 5 ani, perioadă calculată de la data încetării contractului de management.“

7. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — (1) În cazul în care rezultatul evaluării prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. d) este pozitiv, conducătorul instituției publice de cultură poate solicita, iar ordonatorul principal de credite poate aproba, prelungirea contractului de management pentru o perioadă cel mult egală cu perioada precedentului contract, după care se poate face o nouă evaluare.

(2) Prolungirea duratei contractului de management existent se poate face și prin modificarea unora dintre clauzele acestuia, cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor prezentei ordonanțe.“

8. Articolul 7 se abrogă.

9. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Evaluarea prevăzută la art. 6 alin. (1) se face pe baza prevederilor contractului de management al conducătorului instituției publice de cultură, ținând seama de criteriile de evaluare a performanțelor manageriale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță, și, în toate cazurile, numai în funcție de nivelul mijloacelor financiare aprobate instituției publice de cultură.“

10. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Conducerea instituțiilor publice de cultură poate fi asigurată și de persoane juridice de drept privat, specializate în management cultural, în temeiul unor

contracte de management, cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor prezentei ordonanțe.“

11. La articolul 10, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Conducătorii instituțiilor publice de cultură care, la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe, nu au încheiat contractul de management sunt obligați ca, în termenul stabilit de ordonatorul principal de credite al autorității publice în subordinea sau sub autoritatea căreia funcționează instituția publică de cultură, să depună un proiect de management în vederea încheierii contractului.

(3) Nerespectarea termenului stabilit pentru depunerea proiectului de management atrage destituirea de drept din funcție a respectivului conducător al instituției publice de cultură.“

12. La articolul 10, alineatele (4)–(6) se abrogă.

13. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Evaluarea conducătorilor instituțiilor publice de cultură prevăzuți la art. 10 alin. (2) va ține seama atât de valoarea proiectului de management prezentat, cât și de calitatea și de eficiența activității anterioare.

(2) În cazul în care rezultatul evaluării activității unui conducător de instituție publică de cultură este negativ, acesta este destituit de drept din funcția de conducere de către ordonatorul principal de credite al autorității publice în subordinea ori sub autoritatea căreia funcționează.“

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: art. 56 din Legea bibliotecilor nr. 334/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 11 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare; art. 26 din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 23 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare; art. 21–23, 25 și 30 din Legea privind instituțiile publice de spectacole și concerte nr. 504/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.119 din 29 noiembrie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 26/2005 privind managementul
instituțiilor publice de cultură**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2005 privind managementul instituțiilor publice de cultură și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 mai 2006.
Nr. 614.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 326 din 18 aprilie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003
privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice,
a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Nicolae Pătru în Dosarul nr. 5.704/2005 al Tribunalului Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde prefectul județului Vâlcea, prin consilier juridic, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul prefectului județului Vâlcea solicită respingerea excepției, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 9 din 10 ianuarie 2006.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.704/2005, **Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Nicolae Pătru într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare formulate de acesta împotriva ordinului emis de prefectul județului Vâlcea prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatului său de consilier județean.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin textului constituțional al art. 15 alin. (1).

Autorul excepției apreciază că prevederea legală conform căreia încetarea de drept a mandatului de ales local operează de la data împlinirii termenului de 15 zile de la numirea sau alegerea în funcția incompatibilă, indiferent de data la care se constată incompatibilitatea prin ordin al prefectului, este neconstituțională.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, măsura de încetare a mandatului de ales local ar trebui să producă efecte numai pentru viitor, respectiv numai începând cu data emiterii ordinului prefectului.

Totodată, se arată că prevederea legală criticată pentru neconstituționalitate ridică numeroase probleme de ordin practic, ducând la punerea sub semnul întrebării a hotărârilor validate cu votul respectivului ales local sau a dispozițiilor și măsurilor luate de vicepreședinții respectivelor unități administrative.

Tribunalul Sibiu – Secția comercială și de contencios administrativ nu și-a formulat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, încalcând astfel dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În subsidiar, se consideră că sesizarea Curții Constituționale nu a fost legală, întrucât instanța nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, care au următorul cuprins: „(4) În situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale“.

Dispozițiile alin. (3) al art. 91 din lege, la care face referire textul criticat, au următorul cuprins: „(3) Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.“

Textul constituțional invocat expres în susținerea excepției este cel al art. 15 alin. (1). Curtea observă că, în realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, autorul acesteia se referă la art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, se susține că dispozițiile legale criticate contravin principiului neretroactivității legii, întrucât prevăd posibilitatea adoptării de acte administrative de autoritate cu efect retroactiv, care produc efecte nu de la data intrării lor în vigoare, ci de la o dată anterioară emiterii lor.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la art. 15 alin. (2) din Constituție și, prin Decizia nr. 9 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 17 februarie 2006, respingând excepția, a statuat următoarele: reglementarea, prin art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003, a obligației prefectului de a emite un ordin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local în situația în care acesta se află în stare de incompatibilitate și nu renunță, în termenul prevăzut, la una din cele două funcții incompatibile nu este de natură să aducă atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției; încetarea mandatului de ales local nu se produce în temeiul ordinului prefectului pentru a se putea pune problema retroactivității. Ordinul emis de prefect constată doar ceea ce legea prevede, și anume încetarea mandatului de ales local în cazul în care acesta nu și-a îndeplinit, în termenul prevăzut de lege, obligația legală de

a renunța la funcția avută anterior numirii sau alegerii în funcția care atrage incompatibilitatea.

Prin aceeași decizie, Curtea a statuat că „problemele de ordin practic” ce rezultă din prevederile criticate, invocate ca și în prezenta cauză de autorul excepției, privesc modul de interpretare și aplicare a legii de către instanța de

judecată, aspect care nu intră sub incidența controlului de constituționalitate.

Neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Nicolae Pătru în Dosarul nr. 5.704/2005 al Tribunalului Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 329

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1 și art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 și art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Cătălin Profir în

Dosarul nr. 29/P/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 29/P/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 și art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ridicată de Cătălin Profir în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în ceea ce privește art. 52 din Codul de procedură penală, că încalcă art. 16 și 24 din Constituție, privind egalitatea în drepturi, respectiv dreptul la apărare, prin aceea că stabilește procedura de soluționare a cererii de recuzare în ședință secretă, astfel încât persoana interesată nu se poate prezenta pentru a-și susține propria cauză. Referitor la art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, se susține că încalcă prevederile din Legea fundamentală cuprinse în art. 23 alin. (11), care consacră prezumția de nevinovăție. Dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 contravin, în opinia autorului excepției, art. 16 și 24 din Constituție, privind egalitatea în drepturi, respectiv dreptul la apărare.

Curtea de Apel Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la dispozițiile art. 52 din Codul de procedură penală, se arată că nu încalcă dreptul la apărare, câtă vreme la examinarea cererii de recuzare instanța poate asculta și părțile, dacă este necesar, precum și persoana care se abține sau care este recuzată. De asemenea, acest text de lege nu încalcă art. 16 din Legea fundamentală, întrucât nu consacră privilegii sau discriminări. În ceea ce privește art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, se arată că nu încalcă prezumția de nevinovăție, arestarea preventivă nefiind de natură să înlăture această prezumție, de care inculpatul beneficiază până se statuează cu caracter definitiv în privința sa. Art. 29 din Legea nr. 47/1992 nu contravine, în opinia instanței, nici unei prevederi constituționale, acest text de lege reprezentând concretizarea limitelor controlului exercitat de către Curtea Constituțională, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Codul de procedură penală, se arată că nu poate fi reținută, întrucât, pe de o parte, acestea se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, în concordanță cu principiul egalității în drepturi, iar, pe de altă parte, nu îngrădesc în nici un mod dreptul la apărare al părților participante la procesul penal. În opinia Avocatului Poporului, este neîntemeiată și critica art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, acest text de lege reglementând una dintre situațiile în care este luată măsura arestării preventive, fără a fi încălcată sub nici un aspect prezumția de nevinovăție. Cu privire la art. 29 din Legea nr. 47/1992, se arată că nu îngrădește liberul acces

la justiție, ci asigură realizarea acestui drept în conformitate cu art. 21 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare a Curții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 și art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, precum și cele ale art. 29 din Legea nr. 47/1992. Din examinarea susținerilor autorului excepției se constată însă că, în ceea ce privește art. 52 din Codul de procedură penală, acesta critică doar alineatul 1 al acestui articol. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004.

Textele din Codul de procedură penală criticate au următorul cuprins:

— Art. 52 alin. 1: *„Abținerea sau recuzarea judecătorului, procurorului, magistratului-asistent sau grefierului se soluționează de un alt complet, în ședință secretă, fără participarea celui ce declară că se abține sau care este recuzat.*

— Art. 148 alin. 1 lit. f): *„Măsura arestării inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și numai în vreunul din următoarele cazuri:[...]*

f) inculpatul este recidivist;“

Dispozițiile din Legea nr. 47/1992 criticate au următorul cuprins:

— Art. 29: *„(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.

(3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

(4) *Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.*

(5) *Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.*

(6) *Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale, încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.*

Prevederile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 23 alin. (11) care consacră prezumția de nevinovăție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Dispozițiile art. 52 din Codul de procedură penală, referitoare la procedura soluționării cererilor de recuzare în cursul judecării, au fost instituite de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale, astfel cum este aceasta stabilită de art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, și reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. Faptul că alineatul 1 al art. 52 din Codul de procedură penală instituie regula potrivit căreia soluționarea cererii de recuzare se face în ședință secretă este în deplină concordanță cu prevederile cuprinse în art. 127 din Constituție, potrivit căroră „*Ședințele de judecată*

sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege”, și nu aduce atingere dispozițiilor constituționale ce consacră egalitatea în drepturi, câtă vreme această regulă se aplică în toate situațiile și indiferent de participării la procesul penal, fără nici o discriminare pe criterii arbitrare. De asemenea, stabilirea acestei reguli nu încalcă dreptul la apărare al părților, întrucât nu le împiedică pe acestea ca pe parcursul întregului proces penal să-și valorifice pretențiile și să dovedească netemeinicia susținerilor adversarului, beneficiind de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege.

II. Este neîntemeiată și critica art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, în raport de normele constituționale care consacră prezumția de nevinovăție. Astfel, reglementând, printre cazurile în care poate fi luată măsura arestării preventive, și pe acela în care inculpatul este recidivist, legea nu îl consideră pe inculpat deja vinovat de săvârșirea infracțiunii — lucru ce nu este posibil de stabilit decât prin hotărârea judecătorească de condamnare rămasă definitivă —, ci prevede numai o condiție pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului.

III. În ceea ce privește art. 29 din Legea nr. 47/1992, prin care se reglementează procedura de soluționare a excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, se constată că acesta nu conține privilegii sau discriminări, pentru a fi reținută o încălcare a prevederilor cuprinse în art. 16 din Legea fundamentală, referitoare la egalitatea în drepturi. De asemenea, textul de lege de lege criticat nu aduce nici o atingere dreptului la apărare al părților, acestea având deplina libertate de a-și angaja apărător și de a se prevala de toate garanțiile prevăzute de lege pentru exercitarea dreptului la apărare.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1 și art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Cătălin Profir în Dosarul nr. 29/P/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 330

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Macariu în Dosarul nr. 14/2005 al Curții Militare de Apel.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Florin Macariu, având cuvântul, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 14/2005, **Curtea Militară de Apel a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Florin Macariu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că dispozițiile art. 63 alin. 2 și art. 65 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin principiului constituțional al separației puterilor în stat, dreptului la un proces echitabil, precum și dreptului la o justiție imparțială, întrucât, reglementând în sarcina procurorului aprecierea și administrarea probelor, îi atribuie acestuia, deopotrivă, funcțiile de urmărire penală și instrumentare, conferindu-i atât calitatea de reprezentant al Ministerului Public, cât și pe cea de judecător de instrucție, în condițiile în care procurorul nu are calitatea de „magistrat” în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum s-a relevat și în jurisprudența Curții

Europene a Drepturilor Omului (cauza *Vasilescu contra României*, cauza *Bursuc contra României*). Aceste dispoziții legale sunt considerate în contradicție și cu prevederile constituționale ale art. 131 alin. (1) și (3), din care rezultă caracterul Ministerului Public de organ exclusiv de urmărire și, implicit, interzicerea pentru acesta a funcției de instrumentare, toate atribuțiile procurorilor legate de instrumentarea cauzelor penale fiind, în opinia autorului excepției, fără suport constituțional. Se mai arată că îndeplinirea de către procuror a unor atribuții specifice judecătorului de instrucție este de natură a atrage și neconstituționalitatea art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală în raport de prevederile constituționale invocate, întrucât instanța, judecând recursul, verifică hotărârea atacată inclusiv pe baza „lucrărilor și materialului” realizate de procuror, ca organ de instrumentare.

Curtea Militară de Apel apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, referindu-se la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 63 alin. 2: „*Probele nu au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de*

urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.“

— Art. 65 alin. 1: „*Sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală și instanței de judecată.“*

— Art. 385¹⁴ alin. 1: „*Instanța, judecând recursul, verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs.“*

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 125 alin. (1) privind statutul judecătorilor și în art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public.

Pentru cele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Macariu în Dosarul nr. 14/2005 al Curții Militare de Apel.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 115897